

Adinda Top

Vroeger speelde ze al schooltje voor haar knuffels en haar jonge zus. Op haar werk in de Steinerschool in Aalst voelt Adinda zich weer thuis. De knuffels en de zus heeft ze verruild voor de peuters en kleuters van 2,5 tot 4 jaar. "Ik vond er mezelf terug," vertelt ze, "de echte basis aanleren, sociale vaardigheden, met emoties leren omgaan. Zonder die zaken kom je niet tot leren."

Waar sta ik voor?

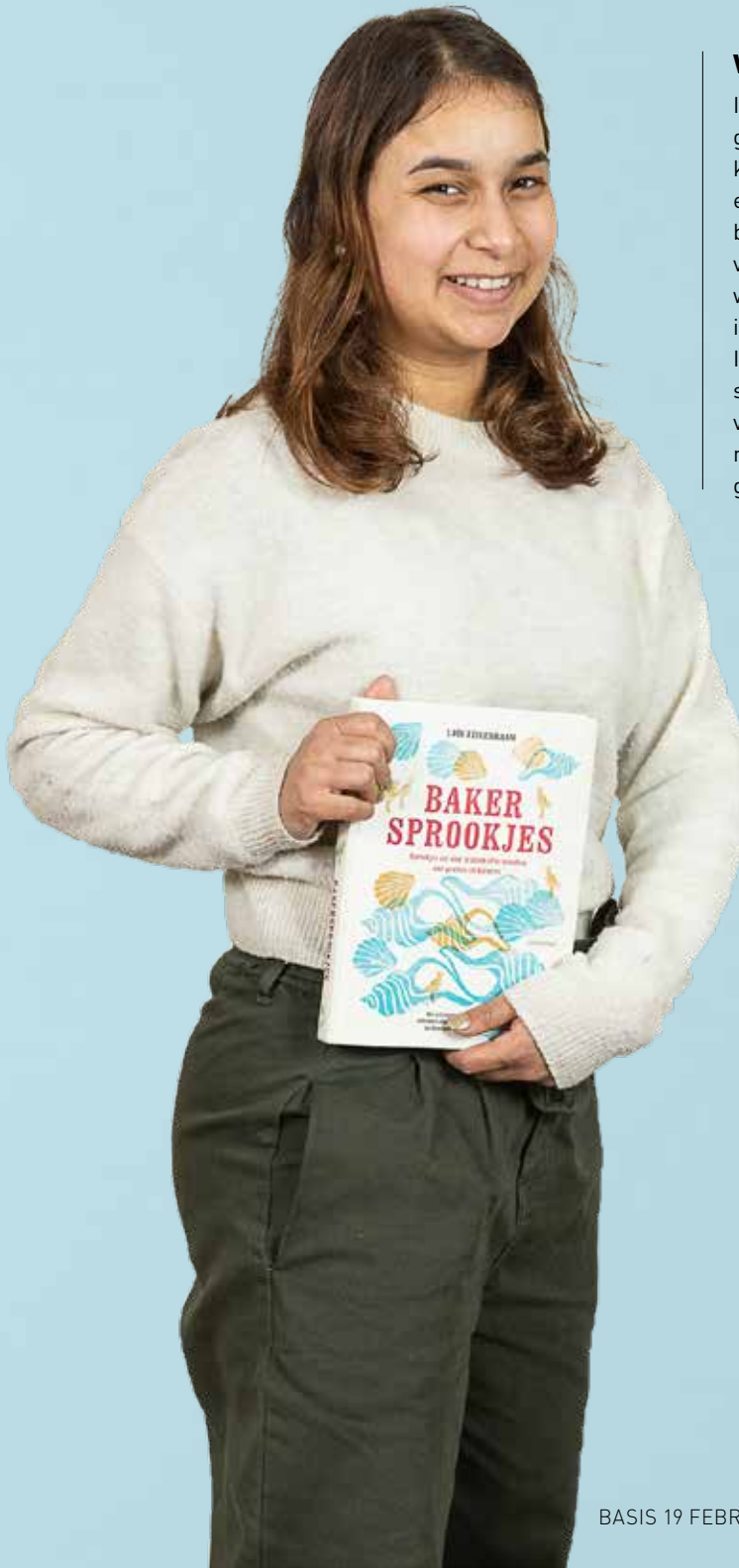
In één woord: welbevinden. Anders kan je niks bereiken met de kinderen. Dat mis ik heel erg in ons onderwijssysteem. Een positieve klassfeer lukt beter met wat minder kinderen, en liefst ook met extra ondersteuners om mee voor elk kind te geven wat het nodig heeft. Voornamelijk warmte. Kinderen hebben veel liefde nodig om te kunnen leren.

TEKST

Christof De Mol

FOTO

James Arthur

Wat wil ik?

Ik wil een onderwijssysteem dat meer gericht is op het welbevinden van een kind en dat meer inzet op hun talenten, en niet zozeer op je achterstand in een bepaald vak. We investeren daar nu veel tijd in. Waarom niet zoeken naar wat een kind wel goed kan en daarin investeren zodat het kan bloeien?

Ik heb uren besteed aan pakweg de stelling van Pythagoras, maar ik heb voor een job gekozen waarin ik die niet nodig heb. Investeer in talenten. Daarin gaan kinderen later verder.

Waarover ben ik bezorgd?

Ik zie veel schoolmoehheid, peuters en kleuters die al zeggen niet meer naar school te willen, zittenblijvers, schoolverlaters zonder diploma. Een deel van de oplossing kan zitten in meer aandacht voor welbevinden en talenten. Geef de leerlingen ook keuzemogelijkheden. Je moet altijd wel dingen doen die je niet goed kan of niet graag wil doen, en misschien is dat voor jou lezen of rekenen. Een keuze-uurtje nadien kan je weer op je plooi brengen. Zet een rijk aanbod klaar en focus daar meer op. Drama, koken, techniek ... De filosofie van Steiner mag gerust wat meer ingang vinden in andere scholen.